

hvori Wessel til evige Tider kar karakteriseret visse Heltes Latterlighed, nemlig med Citatet:

„Naar jeg Røgen ser opstige,
Røgen er min Aria,
maa jeg tro, om ikke sige,
der er hedt, hvor den kom fra.“

Den Røg, som opsteg af det ærede Medlems Tale, vidner om, hvad der brænder paa Bunden af hans Sind.

Jeg skal nu ikke gaa ind paa den Fremstilling vedrørende Fortiden, som det ærede Medlem saa længe dvælede ved. Jeg har allerede i Gaar gjort Indsigelse mod det ærede Medlems urigtige Paastande, og de bliver ikke rigtigere ved, at de mod den anden Parts, Husmændenes, Protest gentages. Jeg skal derimod vende mig til det, der foreligger, den Skrivelse, som det ærede Medlem har medundertegnet, og som han har tilstillet mig, og hvis Betydning og Begrundelse han har udviklet her paa Rigsdagen. Af de Dokumenter, som det ærede Medlem oplæste, fremgaar det jo, at det er en forberedt Aktion, der er kommet til Udførelse, og det, at det ikke er et overilet Skridt, men en forberedt Aktion, gør jo dens hele Karakter saa meget mere betænkelig. Det ærede Medlem nævner, at Landbrugsraadet, efter at det er dannet, har tilstillet Indenrigsministeriet en Meddelelse angaaende sin fremtidige Holdning og derunder udtalt, at man fremtidig maatte ønske Sagerne forelagt for dette Landbrugsraad. Imidlertid har hidtil Lovgivningsmagten ved Indenrigsministeriets Side stillet et Landbrugsudvalg af en ganske bestemt Organisation, og da jeg for mit Vedkommende ikke mente paa Grund af et ensidigt Ønske fra den ene af Parternes Side indenfor dette Landbrugsudvalg at kunne skride til en Ændring, som den anden Part indenfor dette Landbrugsudvalg ikke billigede, og om hvilken jeg fra Fortiden maatte vide, at den vilde føre til en Tilbagevenden til uholdbare Tilstande, har jeg ikke kunnet foreslaa nogen Ændring i Landbrugsudvalgets Sammensætning. Landbrugsudvalget blev jo oprettet, fordi det tidligere Landbrugsraad opløstes paa Grund af indre Uoverensstemmelser. Landbrugsraadet var en ganske frivillig Sammenslutning, som de forskellige Organisationer havde stillet til Indenrigsministeriets Raadighed. Da det opløstes paa Grund af indre Uoverensstemmelser, gjorde jeg en Række Forsøg paa at tilvejebringe nye Organer for de forskellige Landboforeninger til Løsning af de foreliggende Opga-

ver, fordi det var klart, at den Tid, vi gik ind i, maatte have en saadan fasttømret Organisation hvilende paa Valg fra de forskellige repræsentative Forsamlinger, og at en Tilbagevenden til Forhandling med for det enkelte Tilfælde tilkaldte Mænd ikke vilde være heldig. Naar det ærede Medlem sagde, at det var tilfældige Mænd, der tidligere tilkaldtes, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at disse Mænd var ledende Mænd indenfor Landhusholdnings-selskabet, Husmandsforeningerne og Landboforeningerne, saaledes som for Eksempel en Fortegnelse, der findes i 1ste Bind af den overordentlige Kommissions Forhandlinger Side 509 udviser, hvorefter man indbød til et stort Møde om Landbrugsforholdene, hvor alle de af Organisationerne udpegede Ledere var til Stede. Men en fast Organisation maatte være ønskelig, og jeg gjorde mange Bestræbelser for at finde en Løsning. Endelig tilvejebringes den, og jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at mindes det værdifulde Arbejde, som det afdøde, den Gang meget virksomme Medlem af dette Ting, nemlig daværende Folketingsmand, Hofjægermester W. Neergaard udrettede i saa Henseende. Han har været Landet et meget nyttigt Medlem ved den ledende Evne, han havde, og ved den store formidrende Evne, han havde til, indenfor Landbrugsudvalget, at holde Uoverensstemmelser indenfor de Grænser, som betegnedes af den rent sagligt foreliggende Situation, saaledes at den Omstændighed, at der fra Landbrugsudvalget fremkom sagligt forskellige Indstillinger, ikke førte til nogen Strid af organisationsødelæggende Karakter. Jeg tror, at Hofjægermestres Neergaards Arbejde som Landbrugsudvalgets Formand vil blive erindret med stor Respekt og Sympati.

Senere er altsaa Kravet kommet om Landbrugsraadets Overtagelse af visse af disse Besvarelser overfor Ministeriet. Den Strid, som er opstaaet ved Landbrugsraadets Dannelse mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, mellem Husmandsforeningerne og Andersudvalget, skal jeg ikke paa nogen Maade blande mig her i under denne Sags Behandling. Men ærede Medlemmer maa sikkert være ganske klare over, at der fra Indenrigsministeriets Side i Spørgsmaal vedrørende de Opgaver, Indenrigsministeriet har at forvalte, ikke kan være Tale om, naar Landbrugsrets Mening skal indhentes, da at indhente det fra et Organ, hvorigennem en meget stor Del af danske Landbrugere ikke føler sig